Květen 2021
ročník 46
14 Kč

NAŠE zpravodaj města Bojkovice

Bojkovsko

ISSN 2571-2446

- Uklidíme Bojkovice
- Jaroslav Blaha a Sokol
- O vzdálené výuce

mateřská škola Bojkovice

INFORMACE K ZÁPISU

pro školní rok 2021/2022

Mateřská škola Bojkovice,
příspěvková organizace

Štefánikova 830,

Bojkovice 687 71

MŠMT vydává v souvislosti s mimořádným opatřením vlády k ochraně obyvatelstva v souvislosti s onemocněním COVID-19 tato opatření k organizaci zápisů do mateřských škol.

Žádost mohou zákonní zástupci doručit následujícími způsoby:

1. Datovou schránkou na adresu datové schránky Mateřská škola, Bojkovice, Štefánikova 830.
   ID datové schránky školy: twkpfb5
2. Emailem s elektronickým podpisem zákonného zástupce (kucharova.msbojkovice@uhedu.cz).
   Bez uznávaného elektronického podpisu je nutné, aby Žádost o přijetí zákonný zástupce do pěti dnů potvrdil, jinak se k žádosti nepřihlíží.
3. Poštou (rozhodující je datum podání na poštu) na adresu:
   Mateřská škola Bojkovice, příspěvková organizace
   Štefánikova 830
   687 71 Bojkovice
4. Osobním podání na adrese:
   Mateřská škola Bojkovice, Štefánikova 830 dne **12. 5. 2021 od 8:00 do 15:00** **v ředitelně MŠ Štefánikova** (vstup vrchní brankou) – BEZ PŘÍTOMNOSTI DÍTĚTE a pouze s jedním zákonným zástupcem dítěte.

Dokumenty, které je nutné přiložit:

1. Žádost o přijetí dítěte do MŠ (formulář naleznete na www.msbojkovice.cz/pro-rodice/ke-stazeni)
   POZOR! E-mailovou adresu je nutné v přihlášce vyplnit z důvodu zaslání registračního čísla.
2. Prostá kopie rodného listu dítěte.
3. Doložení řádného očkování dítěte.
   Podmínkou pro přijetí dítěte do mateřské školy je podle § 50 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví splnění povinnosti podrobit se stanoveným pravidelným očkováním, nebo mít doklad, že je dítě proti nákaze imunní nebo se nemůže očkování podrobit pro kontraindikaci. Tato povinnost se netýká dítěte, které plní povinné předškolní vzdělávání.

V případě jakýchkoliv dotazů, kontaktujte vedení školy na telefonním čísle 602 587 741.

Úvodní slovo

Vážení spoluobčané,
město nám znovu rozkvetlo, což je symbolem definitivního odchodu zimy, která však ještě v průběhu dubna několikrát zazlobila. Jarní počasí postupně láká nejenom k pracím na zahrádkách, ale i k víkendovým výšlapům a procházkám do Bojkovic a okolí. Nouzový stav sice skončil, ale neustále nás omezují opatření vydané vládou České republiky.

Epidemiologická situace ve městě je stabilizovaná. Počet nakažených dlouhodobě osciluje mezi 20 a 30 lidmi. Pevně věřím, že slunečné počasí situaci zlepší a budeme se moci co nejdříve vrátit k normálnímu životu, včetně pořádání kulturních a sportovních akcí. Investiční akce pokračují. V provozní budově koupaliště pracují v tuto chvíli všechny profese tak, aby pokud to situace umožní, mohlo dojít k otevření v polovině června tohoto roku. Pokud by však byl počet návštěvníků omezen na počet 100 a méně, tak asi koupaliště neotevřeme. Čilý stavební ruch je i na Podhájí, kde vyrostl nový chodník a teď probíhá předláždění celé plochy. Práce budou dokončeny do prázdnin. Pokračujeme i s výměnou lamp veřejného osvětlení za úsporné LED. Dobrou zprávou je, že jsme byli úspěšní i se žádostí na roky 2022 a 2023. Realizací bude dovršena kompletní obměna všech lamp veřejného osvětlení, což přinese nemalé úspory do rozpočtu města. Stále čekáme na rozhodnutí o přidělení dotace na výstavbu komunikace Pod Skalkou. Dotace na nový chodník je již přidělena, ale práce bychom rádi provedli zároveň. Byly zahájeny práce na obnovu povrchu komunikace Štefánikova.

Jak jsem již uvedl v úvodu, je kulturní činnost stále paralyzována, nicméně se folklórnímu souboru Světlovánek podařilo vynést Morenu či obejít Bojkovice s klepači. Náměstí

se před Velikonocemi péčí Domu dětí a mládeže obléklo do slavnostního hávu. Bylo vyzdobeno téměř dvěma sty vajíček a uprostřed byl umístěn dlouhý třímetrový tatar. Na začátku dubna proběhla akce Ukliďme Česko, které se účastnilo mnoho dobrovolníků. Velké poděkování patří Světlovánku, mateřské škole, Domu dětí a mládeže, stejně jako všem sběračům.

Dne 12. dubna 2021 jsme si připomněli výročí tragického bombardování městečka, při kterém zahynulo dvanáct našich spoluobčanů. Čest jejich památce.

Přeji všem co nejklidnější prožití jarního období, a hlavně pevné zdraví.

Petr Viceník, starosta města

Ukliďme Česko

Jak jsme se podíleli na ochraně životního prostředí

Díky svým obyvatelům se město Bojkovice může v roce 2020 pochlubit sběrem starého elektra určeného ke zpětnému odběru a recyklaci o hmotnosti 14,43 t. Na každého obyvatele tak připadá 3,29 kg vysloužilých spotřebičů. Byla tím uspořena spotřeba elektřiny a produkce skleníkových plynů, celosvětově omezena těžba ropy a železné rudy, a recyklací se pokryla i část dodávek mědi nebo hliníku pro průmyslovou výrobu.

Konkrétní přínos obyvatel vyčísluje Osvědčení o podílu na zlepšení životního prostředí, které na základě dosažených výsledků vystavil kolektivní systém pro sběr a recyklaci vysloužilých spotřebičů Elektrowin. Vyplývá z něj, že díky obyvatelům došlo za rok 2020 k úspoře produkce CO_2 o 172,22 tun. Víte kolik smrků pohltí stejné množství CO_2? Je to 67 ks.

Nebylo nutné vytěžit 8 460,40 litrů ropy. Představte si, že z tohoto množství se pokryje spotřeba pohonných hmot auta například na cestu z Prahy do Brna po dálnici D1, a to 317krát. Došlo také k úspoře 87 093,05 kWh energie. Asi stejné množství, jako kdybychom spustili cyklus myčky nádobí 87 094krát. Podařilo se recyklovat 8 300,89 kg železa. Toto množství recyklovaného železa by bylo možné použít pro výrobu 341 ks nových praček bez nutnosti těžby železné rudy.

Recyklací vysbíraných spotřebičů se podařilo získat 292,99 kg mědi, což by postačilo pro ražbu 52 087ks 1€ mincí, nebo 361,94 kg hliníku, který by stačil na výrobu 24 130 plechovek o objemu 0,33 l.

Blanka Hrnčířová, ORMŽP

Jak na výsadbu stromů na vlastním pozemku

Plánujete sázet stromy? Poradíme vám, jak začít a na co si dát při výsadbě pozor. Ještě před výsadbou byste si měli ujasnit řadu věcí, například k čemu má daný pozemek sloužit a jak moc se o něho a o zeleň plánujete starat. Představit si, jaký bude strom v dospělosti i jaký bude mít vliv na své okolí. Každá dřevina má totiž specifické nároky. Některé preferují vyšší vlhkost, jiné jsou suchomilné, či světlomilné. To vše je při navrhování potřeba zohlednit.

Pozor na invazivní a jedovaté druhy

Pokud se na pozemku pohybují děti, neměli byste zde vysazovat jedovaté druhy, konkrétně třeba tis. Zvýšenou pozornost výběru druhů by měli věnovat také alergici. Pyly lísky, břízy, olše, či vrby jsou silné alergeny a na jaře by si zahrady moc neužili. Zamyslet byste se měli i nad tím, zda se výsadba do daného místa hodí z širšího kontextu. Například akát, který pochází ze Severní Ameriky, se v podmínkách České republiky velmi dobře šíří a vytlačuje původní druhy. Sázet do krajiny nepůvodní druhy je tedy nevhodné.

Souhlas souseda (ne)třeba

Při plánování výsadby musíte dbát také na to, aby byly dodrženy všechny zákonné povinnosti. Občanský zákoník říká: „Nestanoví-li jiný právní předpis nebo neplyne-li z místních zvyklostí něco jiného, platí pro stromy dorůstající obvykle výšky přesahující tři metry jako přípustná vzdálenost od společné hranice pozemků tři metry a pro ostatní stromy jeden a půl metru.“ Z toho vyplývá, že váš pozemek musí být dostatečně široký, aby nebyla tato povinnost porušena. Případně si musíte zajistit souhlas vlastníků okolních pozemků.

Jak na výsadbu ve velkém

Příprava výsadby ve větším měřítku vyžaduje peníze a čas. Ucelené informace o tom, co organizace takové výsadby obnáší, včetně odkazů na finanční zdroje, najdete na webu *sazimebudoucnost.cz*.

Tam si můžete stáhnout i podrobné manuály, jak stromy sázet a jak o ně po výsadbě pečovat. Na webu najdete také informace o možnostech finanční podpory výsadeb.

Pokračování na str. 5

Jak na výsadbu stromů na vlastním pozemku

Pokračování ze str. 4

Každý strom se počítá

Vysazené stromy je dobré evidovat. K tomu slouží centrální registr stromů na webu Sázíme budoucnost. Zaregistrovat do něho výsadbu může každý, kdo od roku 2019 vysadil stromy mimo les. Po zaregistrování se strom přidá na interaktivní mapu a započítá se mezi nové stromy vysazené v naší krajině a v obcích. Díky tomu získáváme unikátní přehled o druzích a počtech stromů vysazených v České republice a můžeme měřit dopad společného úsilí všech, kdo sází stromy. Na celonárodní úrovni neexistují žádné souhrnné přehledy o kácení a sázení stromů. Registrace nově vysazených stromů je proto velmi důležitá.

Anna Poledňáková, Nadace Partnerství

Očkování seniorů

V obou pečovatelských domech proběhlo v pátek 19. února 2021 očkování proti nemoci COVID-19. Naši klienti, kteří měli zájem, obdrželi vakcínu Moderna. Nejprve proběhla administrace, klienti měli předem vyplněny a připraveny příslušné formuláře. Všichni se také dozvěděli o možné reakci, třeba bolesti v místě vpichu nebo mírně zvýšené teplotě. Po injekci museli minimálně patnáct minut počkat, aby byli pod kontrolou v případě nevolnosti či jiné nežádoucí reakce.

Druhé kolo očkování vakcínou Moderna proběhlo 19. března 2021. Klienti jsou v pořádku, očkování jim nepřineslo žádné komplikace.

Radka Ondrušková,
Sociální služby Města Bojkovice

Začni správně

Koordinátorka Začni správně má ve Zlínském kraji a na Vysočině plné ruce práce – mladí ji teď po odchodu z dětských domovů potřebují daleko víc. Situace mladých lidí, kteří právě opustili dětský domov, nebývá pro mnohé z nich jednoduchá. Do obtíží se dnes může dostat kdekdo, těmto mladým však v této tvrdé době chybí pomoc blízkých a rodiny. A právě tu po celé republice nahrazuje projekt Začni správně společnosti yourchance o.p.s. Podpora a pomoc putuje také do dětských domovů.

Ve Zlínském kraji a na Vysočině se koordinátorka Vlasta Holzerová stará o 89 mladých, ze kterých se už bezmála dvě desítky snaží stát na vlastních nohách. Komunikace s mladými v dětském domově teď probíhá převážně přes sociální sítě a telefonicky. S těmi, co již brány domova opustili, se vídá osobně. S mladými řeší koordinátorka převážně zvládnutí odchodu z dětského domova, dostatek financí v začátcích, bydlení a práci. Často tito čerství dospěláci žádají i o pomoc s vybavením bytu. Někteří zase potřebují povzbudit v karanténě nebo si jen tak „pokecat".

Koordinátorka aktuálně pomáhala se změnou práce také devatenáctiletému Ricardovi z Bojkovic. V loňském roce dokončil střední odborné učiliště, obor pekař. Z Dětského domova Bojkovice odešel začátkem loňského července a dnes žije sám v podnájmu. Z biologické rodiny je Ricardo v kontaktu pouze s bratrem, pravidelně si volají. Vlasta pomáhala Ricardovi s hledáním práce hned po odchodu z dětského domova. Kvůli pandemii byly možnosti omezené, ale nakonec se podařilo místo operátora ve výrobě celkem brzy sehnat a vyhnout se existenčním problémům. Momentálně změnil Ricardo zaměstnání kvůli lepším platovým podmínkám. Povedlo se a je spokojený.

Koordinátoři Začni správně působí ve všech regionech České republiky, kde intenzivně pomáhají konkrétním mladým lidem, kteří se po odchodu z dětských domovů ocitli v tíživé životní situaci. Šíře jejich pomoci je veliká. Od stipendií, přes pomoc s bydlením, uplatněním se na trhu práce, domácím hospodařením, po řešení právních otázek, jednání s úřady, ale třeba i s radami, jak se postarat o miminko. Tým koordinátorů ZS poskytuje také kontinuální podporu v 85 % dětských domovů

České republiky. Projekt dále připravil a koordinuje platformy Domovy sobě, kde domovy sdílí příklady dobré praxe a yourchance plošně nabízí nejrůznější formy podpory vychovatelům i dětem. Aktuálně jsme spustili také web Domovy sobě pro vychovatele a další pracovníky v dětských domovech. Jeho posláním je vytvořit komunitu vychovatelů v ČR, sdílet zkušenosti, řešit společně obtížné situace z praxe a být si vzájemně oporou a rádcem.

Renata Majvaldová,
PR manažerka yourchance o.p.s.

Jaroslav Blaha – obnovitel Sokola v Bojkovicích

V tomto roce jsme si připomněli 10. výročí úmrtí Jaroslava Blahy, který patřil k obnovitelům Obce sokolské v Bojkovicích, jejímž činným a stálým členem ve vedení byl až do posledních dní svého života.

Jaroslav Blaha se narodil 31. ledna 1926 na Slovensku v obci Čilistov u Šamorína, poblíž Dunaje. Jeho matka Anna, rozená Polanská, pocházela z Bojkovic. Asi z tohoto důvodu se v roce 1936 přestěhovala celá rodina do Bojkovic. Již před 2. světovou válkou chodil cvičit do sokolského žákovského družstva. Během války, kdy němečtí okupanti Sokol zakázali, chodil mladý Jaroslav cvičit gymnastiku do Základní školy T. G. Masaryka v Bojkovicích. Ale měl rád i jiné sporty, jako je kopaná, lední hokej, lyžování a odbíjená. Ale přece jen se nejraději věnoval cvičení na nářadí. Po skončení války se ihned zapojil do cvičení družstva mužů v obnoveném Sokole v Bojkovicích. V roce 1946 absolvoval týdenní župní kurz cvičitelů Sokola, který se konal v Uherské Hradišti.

Během vojenské základní služby v důstojnické škole v Košicích v roce 1951 splnil požadovaná sokolská kritéria a získal „Tyršův odznak zdatnosti". Po ukončení základní služby mu byla nabídnuta služba v armádě, kde se vesměs zabýval problematikou vojenských zbraní. V roce 1974 byl na základě vlasteneckých a politických názorů a postojů z armády vyloučen. Ale protože byl velký odborník na zbraně, nabídla mu Česká zbrojovka v Uherském Brodě funkci konstruktéra zbraní. Na rozdíl od svých kolegů v armádě měl štěstí a v tomto oboru pracoval až do svých 74 let. Mezitím byl komunistickým režimem Sokol v roce 1956 znovu zakázán. Ale to Jaroslava neodradilo a zúčastňoval se jiných veřejných cvičení, zejména gymnastických.

Po listopadu 1989 byl Jaroslav Blaha plně rehabilitován a jako podplukovník obdržel státní vyznamenání Za zásluhy o armádu. V prvních letech svobody nebyla zpočátku vůle bývalých členů Sokol v Bojkovicích obnovit. Až v roce 1994 u příležitosti 90. výročí založení Sokola v Bojkovicích a při příležitosti konání XII. všesokolského sletu 1994 v Praze bylo rozhodnuto o obnovení sokolské jednoty. Hlavním iniciátorem byl učitel a starosta města RNDr. Ladislav Kocman a členem přípravného výboru pro obnovení Sokola byl i Jarda Blaha. První zasedání přípravného výboru se uskutečnilo v prosinci 1994. Po vstupu bývalých a získání nových členů

se uskutečnila v únoru 1995 první ustavující výroční valná hromada T.J. Sokolu Bojkovice. Na ní byl Jaroslav Blaha zvolen do výboru jako jednatel a tuto funkci vykonával v podstatě až do své smrti.

Jaroslav Blaha cvičil ve dvou skladbách na 21. sletu kanadského Sokola v Torontu v roce 2004. V pozdějších letech se zúčastnil sokolských sletů v Českých Budějovicích a v Brně. Pravidelně se věnoval sokolské turistice a staral se o sokolské skříňky a o kroniku naší tělocvičné jednoty.

Sokol nebyl pro Jaroslava Blahu jen čistě zájmovou a sportovní organizací, ale tento spolek chápal jako kulturně společenský, s důrazem na prosazování národních a vlasteneckých zájmů. A Jaroslav byl nejen velký vlastenec, ale i velmi společenský člověk, pracovitý a usměvavý, stále pozitivně naladěný a dokázal přenést pozitivní energii i na ostatní. Často jsme ho v Bojkovicích vídali při různých slavnostních příležitostech ve vojenské uniformě či v sokolském stejnokroji. Účast na těchto akcích byla pro Jaroslava ctí a vyjádřením jeho sokolského a vlasteneckého ducha.

Tak takový byl Jaroslav Blaha až do posledních dní svého života. Nikdy nikomu neublížil, kde mohl, tam pomohl a povzbudil. Jaroslave, děkujeme Ti za všechno, co jsi pro bojkovický Sokol udělal a nikdy na Tebe nezapomeneme. Čest Tvojí památce.

Za T.J. Sokol Bojkovice František Jančařík

Muzeum Bojkovska devadesátileté – II. část

Muzeum Bojkovska (1945-1960)

Osvobození přečkaly muzejní sbírky na měšťanské škole téměř bez úhony. Nejcennější exponáty, zazděné v předtuše blížící se fronty na Novém Světlově, byly ze svého úkrytu vyňaty za přítomnosti představitelů Bojkovic i žáků školy. Válečné období znamenalo sice období nebezpečí a nejistoty, ale také nebývalého růstu sbírkového fondu.

V prvních letech po osvobození se zdálo, že činnost muzea bude nerušeně pokračovat. Sám správce muzea Alois Jašek (1900-1950) se hlásil k budování poválečného státu a nepolevoval společně s manželkou Marií (1909-1993) ve svém hektickém pracovním tempu. Brzy po únoru 1948 začínalo být jasné, že situace nebude jednoduchá. Na začátku roku 1950 byl vypsán konkurs na ředitele měšťanské školy (nyní nazývané Střední škola) a přihlásil se do něho i učitel a správce muzea Alois Jašek. Pozvánka však nepřišla. Místo toho byl Alois Jašek z malicherných důvodů suspendován, čelil značnému tlaku i zdravotním obtížím a 8. května 1950 zemřel.

Jak se brzy ukázalo, záměrem konkursu bylo vybrat někoho „zvenčí", který nebude mít vazby na zdejší prostředí a nebude mu tudíž činit žádný problém pacifikovat politicky nevhodné členy sboru a také dokáže být dostatečně bezohledný vůči rodičům i dětem se závadným kádrovým profilem. Přesně touto osobou byl Jindřich Götz (ředitel v letech 1950-60).

Novému řediteli muzeum naprosto nic neříkalo a ihned začal usilovat o jeho vystěhování z budovy měšťanské školy. Dne 16. června 1950 proběhlo jednání výborové schůze muzejního spolku, na které byl Götz přizván. Účastnili se ho mezi jinými Marie Jašková, předseda MNV Karel Neckař i předseda muzejního spolku Karel Dolina, bývalý starosta Bojkovic, řídící učitel, kronikář a zasloužilý kulturní pracovník. Na jeho slova o důležitosti muzea pro Bojkovice a prosbu o pochopení zareagoval Götz v tom smyslu, že nechce ničit jejich dílo jako vyvrhel. Ale muzeum, to jsou památky dobré leda pro penzisty, kdežto on je vedoucí živé mládeže a buduje pro budoucnost. Zřejmě netušil, že bez znalosti minulosti nelze plně pochopit ani současnost. A nebo chtěl záměrně zničit historickou paměť regionu, v muzeu uloženou. Pokud by se nenašly prostory, reálně hrozilo, že sbírky budou úředně převedeny do Uherského Brodu, což bylo nepokrytým záměrem nadřízených orgánů.

V této složité situaci se ukázalo, že Bojkovjané uměli za své muzeum zabojovat. Především díky předsedovi MNV

Muzeum na „světlovském důchodě". Zleva stojící Josef Juračka, Karel Dolina a Josef Ogrodník

Karlu Neckařovi (1883-1951), který byl dříve správcem cihelny a také dobrovolným archeologem muzea, se podařilo nejhoršímu zabránit. V roce 1951 bylo rozhodnuto o vytvoření celého úvazku pro Marii Jaškovou (1909-1993), vdovu po správci muzea. Muzeum se tak profesionalizovalo a nebylo závislé výhradně na dobrovolnické práci. Prostory pro přesun sbírek se našly v budově bývalého světlovského důchodu (pozdější ředitelství Státních statků) pod Světlovem. Archiv a nábytek byl díky ochotě bojkovského faráře a děkana Josefa Veselého (působil v Bojkovicích 1948-69) umístěn na faře. Muzeum se sice později stalo pobočkou Okresního muzea v Uherském Brodě, nicméně s vysokou mírou samostatnosti. Roku 1953 byly v prostorách bývalého světlovského důchodu otevřeny důstojné expozice. Marii Jaškové byli pevnou oporou dřívější členové muzejního spolku, který byl nuceně rozpuštěn. Významné místo nadále zaujímali především Karel Dolina a Msgre. Alois Viceník (1877-1960). Mladí zájemci byli pod vedením Josefa Juračky (1924-2002) sdruženi nyní ve Vlastivědném kroužku. Byly pořádány besedy a výstavy, ke kterým sloužil Muzejní dům, odkázaný muzeu Leo Františkem Černíkem. Muzeum bylo živým centrem společenského dění, pokračovalo ono úzké spojení s veřejností, které bylo tak charakteristické již v době jeho vzniku. V roce 1955 se Marie Jašková rozhodla věnovat dráze archivářky a správcem muzea byl jmenován Oldřich Slabiňák (1903-1982). Zánikem okresu Uherský Brod roku 1960 bylo nutné otázku muzea řešit znovu. Bojkovice se opět postavily k situaci čelem a staly se zřizovatelem muzea. Muzeum se od roku 1958 přesunulo na zámek Nový Světlov a 29. května 1960 zde byly otevřeny nové expozice, které svým zpracováním patřily k nejkvalitnějším v tehdejším Československu. Objekt zámku však chátral, což vadilo bojkovské veřejnosti a při uvolnění poměrů koncem 60. let se kritika hospodaření Státních statků Hodonín na tomto objektu ozývala čím dál hlasitěji. Nakonec bylo rozhodnuto s účinností od 1. ledna 1970 zřídit příspěvkovou organizaci Okresního národního výboru Uherské Hradiště s názvem „Zámek Nový Světlov a muzeum", která by řídila opravy zámku a zároveň provoz muzea.

Tomáš Hamrlík,
ředitel Muzea Bojkovska

Základní škola TGM

Základní škola T. G. Masaryka, Bojkovice

O vzdálené výuce trochu jinak – žáci odpovídali na otázky v anketě

O vzdálené výuce už toho bylo řečeno i napsáno hodně. Snad se nenajde nikdo, kdo by nevěděl, že bojkovská základka učí vzdáleně interaktivně od loňského jara prostřednictvím systému EduPage, od října pak přidala online hodiny s kamerami přes aplikaci MS Teams a nakonec i osobní konzultace ve škole pro žáky, kteří je potřebují. V tomto článku se pokusím představit názory samotných žáků, jež vzešly z anonymní ankety, kterou jsem si pro ně připravil a na kterou mi žáci 6. – 9. tříd odpovídali.

Každý den mají děti připravenou várku interaktivních úkolů, které musí splnit. A to podle řádného platného rozvrhu hodin, tedy nejen matiku a češtinu, cizí jazyky a fyziku…, ale taky výtvarku, občanku, vaření i tělocvik. Na otázku, **kolik času denně jim zabere vzdálená výuka**, odpovídali 3–4 a 5–6 hodin. Občas se objeví názor, proč neučíme jen matiku, češtinu, angličtinu. Odpověď je jednoduchá: k obecnému vzdělávacímu základu patří i poznat strom před domem, umět něco namalovat nebo nakreslit, spočítat si úrok půjčky nebo si na večeři usmažit palačinky. A taky proto, že nemáme ve škole jen učitele matiky a češtiny… Co by pak dělali zeměpisáři, chemikáři či dějepisáři?

Na otázku, **který předmět žákům zabírá při plnění úkolů nejvíc času**, jsem dostal nejrůznější odpovědi. Povětšinou to byla matika, ale rovněž fyzika či výtvarná výchova. Logicky jde o předměty, kde správné řešení není jen na „klik“, ale stojí to čas. Spočítat příklad do matiky či fyziky, narýsovat, vymyslet nebo nakreslit, nebo snad vytvořit. Nejde „podvádět“, každý je za sebe. A když učitel požaduje fotografii narýsované kružnice vepsané nebo výkres s první kytkou, co rozkvetla na jaře na zahradě, stojí to logicky čas. O to víc, že každý úkol v systému učitel hodnotí a může ho „vrátit na přepracování“.

Který z předmětů tě ve vzdálené výuce nejvíc baví, jsem se také žáků zeptal. Dříve ve škole to býval tělocvik nebo občanka či výtvarka, tedy předměty, kde si žáci „odpočinuli“ od myšlení, zápisů do sešitu a plnění složitých úkolů. Jaké překvapení a velká pochvala pro učitele, když na přední pozice se dostává matika, angličtina, dějepis, ale i vaření. Ano, vidíte dobře, i matika a vaření. Zvláště pokud je učitel motivací, sám něco ukuchtí, upeče a dětem pošle fotografie nebo video, jak na to. To se pak nejeden předvádí svými výtvory a posílá splněný úkol na fotografiích. Jestli pomohla maminka nebo babička, není v tomto případě až tak podstatné. Důležité je, že je to baví, a to nás těší.

Nedalo mi to, ale zajímalo mě, **jestli mají naši žáci z něčeho obavy, až se vrátí po tak dlouhé době do školy**. Nejčastější odpovědí bylo, že nebudou umět všechno, co se učilo na dálku, a deváťáci z přijímaček. Je to logická odpověď, protože vzdálená výuka nemůže nahradit osobní kontakt ve škole, vysvětlení učitele s pomůckami. Ale taky doma je doma a mnohdy jde více o kolektivní práci celé třídy než výsledky samostatné práce. Navrch mají ti, kteří si časem uvědomili, že se učí pro sebe, a ne pro známky, že jestli chtějí obstát v konkurenci na středních školách, měli by pracovat samostatně, a ne si nechávat posílat řešení příkladů do třídní skupiny na Messengeru. Tak jak tak, učitelé budou jistě k žákům po návratu shovívaví a budou brát ohled na to, že se učivo bralo dálkově. Málem bych zapomněl, druhou pozici obavy z návratu obsadilo ranní vstávání. Ano, i to je důsledek vzdálené výuky, kdy kamery zatím nejsou povinné a online hodina se dá absolvovat v pyžamu, v posteli a vlastně možná kdekoliv a jakkoliv.

Těšíš se do školy? To byla poslední otázka, na kterou zaznívala téměř vždy kladná odpověď. Zatímco šesťáci a deváťáci se nebáli vyjádřit své city, kdy odpovídali taky „Ano, moc“, sedmáci a osmáci byli střídmější s odpovědí „Ano, trochu“. Ano je ale stále ano, a to je dobře, neb nám dospělákům se po dětech skutečně stýská. Škola je bez žáků jako akvárium bez rybiček, i když se svítí a topí, není to ono. Tak nám nezbývá než doufat, že testování, očkování, promořenost i teplé počasí, které nás čeká, vrátí všechny děti nejen do škol, ale taky na hřiště, do kroužků, prostě do normálního života.

Poznámka autora: použití nespisovných výrazů jako základka, matika, anglina a další byl záměr.

Zdeněk Ogrodník, ředitel školy

Naše základní škola pečuje o děti rodičů vybraných profesí

Jsem hrdý na to, že na základě jednání bojkovského starosty Petra Viceníka s hejtmanem Zlínského kraje byla naše základní i mateřská škola zařazena mezi vybrané školy v kraji, které zajišťují péči o děti vybraných tzv. potřebných profesí. Výčet profesí, kterých se tato péče týká, je určen nařízením hejtmana Zlínského kraje (zaměstnanci integrovaného záchranného systému, zaměstnanci zajišťující funkci prvků kritické infrastruktury, zaměstnanci sociálních služeb, školek a škol a další). Vznikly dvě skupiny dětí podle věku, kterým jsme poskytli školní techniku (notebooky a sluchátka s mikrofony). Ty se pak pod vedením vychovatelek školní družiny účastnily online výuky svých tříd a plnily úkoly vzdálené výuky. Vždy zbyl čas i na něco navíc. Po chutném obědě ve školní jídelně si pohrály ve školní družině, a když to počasí dovolilo, taky ve školním parku. V péči o tyto děti naše škola pokračuje i po rotačním návratu dětí do škol od 12. dubna pouze s tím rozdílem, že nám to po skončení nouzového stavu ukládá vláda České republiky. Když můžeme, pomůžeme.

Zdeněk Ogrodník, ředitel školy

Výuka tělesné výchovy vzdáleně

Již rok je vše jinak. Minulý rok v polovině března, kdy došlo k uzavření škol poprvé, jsme se všichni začali seznamovat s dis-

tanční výukou, tehdy prioritně v hlavních předmětech. Ale postupně se do výuky na dálku zařadily i další předměty, včetně tělesné výchovy.

Online výuka se stala běžnou součástí života školáků, kteří každé ráno místo do školy spěchají k obrazovce monitoru. Ale zatímco většina předmětů nějakou distanční podobu získala, tělesnou výchovu řada škol odsunula na druhou kolej. Naše škola ale byla jedna z prvních v kraji a širokém okolí, která pro žáky zavedla tělesnou výchovu přes EduPage. Všichni tělocvikáři se snaží vymýšlet aktivity, které by děti mohly bavit, a vybírají cvičení s postupnou návazností. Jedná se o různé sestavy nebo videa, jak správně cvičit či posilovat, různé hry, kvízy a teoretické znalosti o sportech, sportovní výzvy a další. S jarním počasím se chceme více zaměřovat na pohyb a cvičení dětí venku na čerstvém vzduchu. A jak to probíhá v praxi? Učitel žákům zadá, co mají konkrétně dělat, vysvětlí význam a důvod, ale je jen na dítěti, kdy a jak aktivitu splní. Všechno je spíše na bázi dobrovolnosti, přesto někteří žáci rádi zadané úkoly a aktivity plní.

Kulinářské výtvory žáků

Základ je ale v rodině, kde by děti měly dodržovat především pravidelný režim. Měly by vstávat ve stejnou dobu, jako když chodí do školy, měly by si ráno odcvičit nějaké krátké cvičení, které by nahradilo pohyb při cestě do školy, například si zaskákat přes švihadlo, udělat pár kliků, výskoků nebo si vyběhnout schody. Potom, po klasické online výuce u počítače, by se odpoledne měly aspoň hodinu věnovat nějakému cílenému pohybu či sportovní aktivitě. S tím vším souvisí i správně vyvážená strava a pravidelnost jídel. Dá se totiž předpokládat, že dnešní děti mohou být v budoucnu daleko více ohroženy nejenom rozvojem obezity, ale i jinými civilizačními nemocemi.

Věřme, že sluneční paprsky vyženou žáky ven. I přes zavřená sportoviště, haly, bazény apod. se lze hýbat – na kole, koloběžce, kolečkových bruslích, či jen tak svižně ujít či uběhnout nějakou vzdálenost. Jarní počasí nás k tomu přímo vybízí!

Vl. Ogrodník, učitel tělocviku a zeměpisu

Výtvarné práce z distanční výuky žáků ZUŠ Bojkovice

Výtvarné práce z distanční výuky ZUŠ oboru výtvarného pravidelně škola prezentuje na svých facebookových stránkách. „Živě“ mohou rodiče a příznivci dětského výtvarničení vidět výstavu obrázků v Papírnictví paní Holáňové nebo u budovy ZUŠky strom s ptáčky, které vyslali ke škole mladší i starší výtvarníci jako svůj předvoj. Dne 12. dubna se totiž žáci ZUŠ vrací ke svému studiu prezenčně alespoň v individuální výuce a formou konzultací.

Eva Reginářová, ředitelka ZUŠ Bojkovice

Pohádkové stezky se zlatým pokladem

Dům dětí a mládeže Bojkovice

Už rok se všichni, tedy i Dům dětí a mládeže, musíme nějak vypořádávat s výzvami, které před nás „covid" a dění kolem něj staví. V září jsme zahájili zápis do nového školního roku a věřili, že vše poběží, tak jako vždycky. Měli jsme radost, že po jarním výpadku jste na nás nezapomněli a své děti přihlašovali do kroužků snad víc než kdy předtím. Bohužel naše i vaše radost byla dočasná a dveře Domu dětí a mládeže se opět, tentokrát na velmi dlouho, zase uzavřely. Řečeno terminologií Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy a vládních nařízení „osobní přítomnost dětí, žáků a studentů se zakazuje"… A tento stav trvá ještě i v dubnu 2021.

Nové situace ale přinášejí nové výzvy. Hledáme cesty, jak alespoň v rámci možného, dětem připravit zábavu, pokud možno ne u počítače. Proto jsme připravili během jarních prázdnin i Velikonoc stezky, na které se děti mohly vydat s rodiči, splnit úkoly a díky tomu získat malou odměnu. Ale hlavně vstát od počítačů a vyrazit společně ven, na vzduch. Stezky, které mohly být pouze v katastru obce, nabídly možnost vidět místa, která známe trochu jinak a také nabídly dětem různá témata – první pomoc, dopravní výchovu, přírodovědu, pohádky nebo velikonoční zvyky a tradice. Snad se naše stezky líbily. Doporučení dostaly i od serveru Ťapkáme.cz – akce a výlety pro rodiny s dětmi. Stezky budeme připravovat i nadále, aktuální informace o nich najdete na www.ddm-bojkovice.cz nebo na facebooku DDM.

Jako každý rok i letos jsme v září zvládli uspořádat sbírku Světluška, na pomoc nevidomým a slabozrakým. Výtěžek letošního, opravdu jiného ročníku, byl 10 476, - Kč. Doprovodný program ale tentokrát, vzhledem k okolnostem, nebyl na náměstí. Proběhl v menším provedení ve spolupráci se Základní školou Bojkovice, Štefánikova a Církevní SŠ pedagogickou Bojkovice v areálu Eurocampu.

Před Vánoci se na 14 dnů dveře DDM otevřely, a tak alespoň pár dětí mohlo vyrobit dáreček pro někoho blízkého v rámci programu Vánoční keramické dílny a proběhlo také pár schůzek alespoň některých kroužků.

Připravujeme tábory pro léto 2021. Tábory jsou z velké části obsazené, zbývá pár posledních míst. Takže, pokud máte zájem, neváhejte s přihlášením svých dětí. Věříme, že stejně jako v loňském roce, tábory budou. U všech našich aktivit, které rodiče zaplatili a neproběhnou z důvodů vládních nařízení a omezení naší činnosti,

peníze budeme vracet. Za kroužky vratky proběhnou po skončení školního roku. Někteří z vás ještě mají přeplatek ze školního roku 2019/2020 nevyzvednutý. Je možné jej použít na úhradu táborů nebo v září na úhradu kroužků. Případně vás budeme informovat o způsobu vypořádání. Děkujeme za pochopení a trpělivost.

Buďte na sebe opatrní. Těšíme se setkávání s vámi!

Margita Tyroltová,
ředitelka DDM Bojkovice

Nová služba knihovny – půjčování elektronických knih

Ač nám doba koronavirová, milí čtenáři, stále ještě neumožňovala setkávat se za normálních podmínek a v obvyklé provozní době, snažila jsem se vám naše služby poskytovat tak, jak to situace dovolovala. Na začátku ledna jsem vám nabídla možnost bezkontaktního vracení a půjčování knih. Po vyhlášení lockdownu mohly knihovny tímto způsobem fungovat i nadále, a to přes výdejní okénko. Po dohodě s provozovatelem naší knihovny jsem se rozhodla umožnit čtenářům výhodnější bezkontaktní půjčování. Princip půjčování zůstal stejný s tím rozdílem, že se knihy po zazvonění vracely a vydávaly ve vstupních prostorách knihovny, to vše za přísného hygienického opatření. Toto bezkontaktní půjčování se osvědčilo více než okénko výdejní, přestože pro obě tyto služby platilo stejné pravidlo předem objednaných knih přes webový katalog na stránkách knihovny www.knihovnabojkovice.cz. Čtenáři měli také možnost si volat nebo psát své požadavky přes e-mail, o jaké knihy mají zájem a tímto způsobem objednávat tituly k vypůjčení. Vracelo se a půjčovalo po celý týden v předem domluveném čase. Tím se zamezilo zmatkům, které vznikaly u výdejního okénka. Navíc jsem měla více času promyslet výběr titulů pro daného čtenáře a knihy lépe dopředu připravit. Ze zkušenosti z podzimu jsem věděla, že někteří ze čtenářů službu nepochopili a objednávali si knihy až u výdejního okénka. Půjčování se tak komplikovalo. Samozřejmě jsem sledovala, jak tato služba funguje a zda se osvědčila. Věděla jsem, že někteří čtenáři, zvláště ti starší, zřejmě nebudou mít přístup k informacím na webu, k hlášení, či nenavštěvují facebookové a webové stránky knihovny. Proto jsem spoustu z nich obvolávala, zasílala jim informace přes SMS a e-mail o tom, jaké jsou podmínky tohoto provozu. Myslím, že to mělo velký smysl. Důkazem je, že se čtenáři naučili tímto způsobem i takto omezené služby využívat celkem pravidelně.

Samostatnou skupinou jsou dětští čtenáři. Spousta z nich nemá přístup k informacím ohledně knihovny a jejího fungování. Je to podle mne dáno i tím, že nemají přístup na Facebook a nejsou seznámení s webovými stránkami naší knihovny, takže neví, kde informace o provozu a službách knihovny hledat nebo jak pracovat s webovým katalogem.

Navíc tím, že děti nechodily do školy a neměly možnost absolvovat ani informativní lekce v knihovně, kde se tyto informace dozvídají, využívalo bezkontaktního vracení a půjčování knih jen málo dětí. Věřím ale, že se situace zlepší a do knihovny zase najdou cestu nejen děti, ale i ti, kteří takto omezený provoz nevyužívali.

Na začátku března se podařilo se souhlasem provozovatele knihovny a na základě uzavření smlouvy s poskytovatelem elektronických knih Palmknihy spustit novou službu – půjčování e-knih. Podmínkou je být registrovaným čtenářem knihovny s platným registračním poplatkem, být zaregistrován na portálu Palmknihy se stejným mailem, který je nahlášen i v knihovně a stáhnout si aplikaci eReading do svého čtecího zařízení. Tuto službu naše knihovna poskytuje svým čtenářům zdarma. Funguje tak, že si čtenář může z webového katalogu vybrat jakoukoliv e-knihu z nabídky a pokud je přihlášen do svého čtenářského účtu, knihu si stáhnout. Za jeden měsíc jsou čtenáři k dispozici dva tituly (knihy) ke stažení. Po uplynutí výpůjční doby se kniha automaticky smaže. Na našich webových stránkách www.knihovnabojkovice.cz v sekci služby-návody jsem pro vás připravila grafický návod, jak postupovat při zprovoznění této služby. Pokud si nebudete vědět rady, neváhejte se na mne obrátit, ráda zodpovím dotazy a poradím. Tak s chutí do toho!

Knihovnice Kristýna Šopíková

Poděkování

Dovolte nám touto cestou poděkovat paní Janě Říhové, která ukončila dlouholetou působnost jako knihovnice na pobočce knihovny v Přečkovicích. Díky své obětavosti, kdy mnohdy do této činnosti zapojovala i svoji rodinu, přispěla ke vzdělanosti a podpoře kultury v obci Přečkovice. Podmínky k práci zde nebyly zrovna nejlepší, přesto knihovnice vytrvala a snažila se svým čtenářům vždycky vyjít vstříc. Za její působnosti tato knihovna zažila mimo jiné povodeň a stěhování do nových prostor. Za veškerou aktivitu a čas, které knihovnictví, knihám i čtenářům paní Jana Říhová věnovala, jí patří velký dík.

Kristýna Šopíková, vedoucí knihovny a Božena Gajdová, bývalá knihovnice

Muzeum pod pokličkou aneb co není na první pohled vidět

Muzeum zůstává i nadále kvůli epidemiologické situaci pro veřejnost zavřené, což nás velmi mrzí. Rádi bychom opět přivítali v expozicích turisty, zatím to však bohužel není možné. Věříme ale, že hlavní turistickou sezónu budeme moci prožít opět s návštěvníky z různých koutů naší vlasti. Zatím se na jejich příchod připravujeme – všechny exponáty, které jsou vystaveny, byly zinventarizovány, byl zhodnocen jejich stav. Některé předměty během deseti let, co je mohou obdivovat oči návštěvníků, utrpěly vlivem prostředí drobné škody, a tak musely putovat na „ozdravný pobyt" do konzervační dílny. Jiné předměty ve vitrínách byly ošetřeny preventivně, například pestrobarevné kroje byly postříkány preparátem na odpuzení drobných škůdců. Vystavené originální dokumenty papírového charakteru se snažíme postupně nahrazovat kopiemi a umístit je do depozitářů, aby chráněny před denním světlem vydržely čitelné co nejdéle pro další generace.

Také muzejní knihovna funguje na plné obrátky. Kromě toho, že paní knihovnice připravuje pravidelně k vydání zpravodaj Naše Bojkovsko, musí dle zákona provést revizi celého knihovního fondu a také zapisuje nové přírůstky, kterých díky darům bojkovských občanů není málo. A ačkoliv je nyní kvůli pandemii koronaviru prezenční vstup badatelům omezen, práce neubylo. Studenti různých typů škol své ročníkové i závěrečné práce odevzdat zkrátka musejí a materiály k nim sehnat musí také. Hojně využívají náš elektronický katalog, kde si mohou vyhledat mimo jiné také články z časopisů. Kontakt s badateli je tedy více přes e-maily a telefon. Řadu materiálů musí paní knihovnice badatelům nejprve zdigitalizovat a následně odeslat elektronicky.

Rovněž provádíme digitalizaci fotografií. Velkou část z nich máme již z předchozí doby elektronicky zpracovanou, ale ještě hodně fotek starých podob Bojkovic a již nežijících obyvatel na své oskenování stále čeká. Malou ochutnávku těchto pokladů jste mohli zaregistrovat na našem facebookovém profilu. Velmi si ceníme komentářů pod příspěvkem, pomáhají nám s identifikací fotek. Jen od začátku roku jsme do počítačové podoby převedli přes 1 200 fotografií. Ovšem fotky, které nejsou popsané, ztrácí svou hodnotu a stávají se mrtvými, už málo kdo je dokáže oživit, protože zobrazené nežijící osoby již nikdo nepozná. Velmi děkujeme Jindřišce Cimbálkové, která nám s identifikací fotek pomáhá. Rukama už jí prošly stovky snímků, kde poznala řadu nejen svých bývalých žáků, ale také dalších občanů z Bojkovic i okolí.

Také elektronický katalog sbírkových předmětů se nám postupně plní, jak jsou do něj přepisovány informace z papírových přírůstkových knih, u mnohých záznamů naleznete také fotku. Jen za poslední měsíc bylo takto zdigitalizováno přes 300 evidenčních záznamů. Katalog můžete pro bádání využít na adrese https://knihovna.muzeumbojkovska.cz/library/sbirka/

V katalogu se dají v sekci regionální autority také vyhledávat osoby, události, místa. Nově byli do této sekce přidány např. oběti světových válek, ředitelé školy a učitelé. Naleznete zde však mimo jiné i starosty, lékaře, ale také požáry a povodně nebo to, co přinesl Bojkovicím rok 1636.

Věřím, že jsme vám těmito řádky dali několik podnětů, jak v době uzavření prezenčních služeb muzea ho maximálně využít při studiu historie pohodlně z prostředí domova.

Eva Hamrlíková, dokumentátorka Muzea Bojkovska

Připomínáme si 76. výročí konce druhé světové války

Více jak roční pandemie koronaviru ovlivnila celou řadu věcí v našem životě. Mimo jiné dopadla i na pořádání veřejných akcí. Před rokem jsme v Muzejním spolku Aloise Jaška plánovali důstojné připomenutí 75. výročí konce II. světové války. Vzhledem k vládním opatřením nebylo možné tuto akci uspořádat ani letos stejně jako tradiční pietní akt k uctění obětí tragického bombardování Bojkovic 12. dubna 1945.

Připomeňme si proto alespoň některé události, jimiž válka zasáhla do života našeho města:

- Bojkovice byly obsazeny německou armádou 15. března 1939
- ve zbrojovce došlo 10. května 1944 k mohutným explozím v pěti muničních skladech
- 29. srpna 1944 se v našem regionu odehrála Letecká bitva nad Bílými Karpaty
- 12. dubna 1945 byly Bojkovice poprvé bombardovány a 1. května 1945 osvobozeny rumunskými jednotkami

Válka měla i u nás své oběti:

- 19 občanů bylo Němci popraveno nebo byli smrtelně zraněni při odbojové činnosti
- v důsledku explozí při pyrotechnické výrobě zahynulo 16 pracovníků zbrojovky
- 12. dubna 1945 si dalších dvanáct obětí vyžádalo bombardování Bojkovic
- v blízkosti Bojkovic padlo osm rumunských a dva sovětští vojáci a také jedenáct amerických letců

Vlastimil Hela, předseda Muzejního spolku Aloise Jaška

Jaro se Světlovánkem

O tom, že nám chybí zkoušky, zpívání, tancování, vystoupení a vůbec parta, nemá cenu se rozepisovat. Jsme na tom všichni stejně. Ale na co pandemie vliv nemá? Na roční období. S přicházejícím jarem se pojí hned několik lidových tradic – proto jakmile nás zašimral první zubatý sluneční paprsek a blížila se Smrtná neděle, řekli jsme si, že lepší zvyk na vyhnání všeho zlého snad ani není.

Morena je symbolem zimy: nemocí a všeho, co lidem škodí. Letos se tak tím víc hodilo ji společně vynést – v souladu se všemi opatřeními „distančně". Celou sobotu 20. března stála naše smrtka na Tillichově náměstí a vy jste ji při procházce Bojkovicemi zdobili vzkazy s tím, co má s sebou po Olšavě z města odplavit.

„Nesem, nesem Morenu,
na tu Smrtnú nedělu,
pěknú přistrojenú,
pryč s ňú za dědinu!"

Moreně jste na cestu naložili 65 vzkazů. Chtěli jste se zbavit nejčastěji špatné nálady, nemocí, zlých vlastností… dokonce jste přes ni chtěli řešit politická témata. Navázali jsme je na menší, slaměnou smrtolenku, kterou sestry Verča, Hanka a Majdalenka zapálily a poslaly po řece pryč z Bojkovic. Na náměstí pak zpátky přinesly létečko v podobě vajíček, která zdobili naši tanečníci – každý doma to svoje. A tak jste letos mezi stromy dětí z DDM nebo MŠ našli i jeden s modrobílými kraslicemi Světlovánků.

Šlahačku v partě, s muzikanty a zpěvem, si kluci museli stejně jako loni odpustit. Místo toho nás doma vymrskali aspoň bráchové, taťkové, strýci nebo dědečkové. Jednu velikonoční výzvu jsme si ale taky vymysleli – to když na Zelený čtvrtek odletěly zvony do Říma. I bez možného setkávání se tak našlo pár jednotlivců, kteří vzali hrkač a obešli třeba aspoň tu svoji ulici.

Tak doufáme, že jsme ze zimního spánku probudili nejenom sami sebe, ale potěšili i pár lidí okolo nás. A těšíme se, až se zase uvidíme!

Karolína Peřestá & Světlovánci

Ukliďme Bojkovice se Světlovánkem

Tak jako každý z nás se doma pouští do jarního úklidu, i příroda potřebuje vyčistit od nelegálně vzniklých černých skládek a nepořádku. Letošní ročník Ukliďme Česko jsme chtěli něčím ozvláštnit, a proto jsme si na něm dali také pořádně záležet. Nebylo to jen z toho důvodu, že minulý rok tato akce kvůli epidemiologickým opatřením neproběhla, ale také proto, aby se mohl zapojit každý, kdo má o úklid svého okolí zájem.

Úklid letos probíhal přes celý víkend 27. – 28. března. Po Bojkovicích bylo rozmístěno celkem šest stanovišť, kde na dobrovolníky čekaly už nachystané pytle, jednorázové rukavice, dezinfekce a také předem ohlášené překvapení v podobě pověstí z Bojkovic a jeho blízkého okolí. Kolem tzv. pytlomatů se tak účastníci akce mohli projít a při sbírání odpadků poslechnout za pomoci mobilního telefonu například pověst o založení hradu Nového Světlova, pomstě bílé panny, o víle Maleně a spoustu dalších zajímavých místních pověstí.

Dobrovolníci pak měli možnost poslat fotku s nasbíraným odpadem na naši e-mailovou adresu, a pochlubit se tak, kolik toho nasbírali. A že toho bylo dost! Naplnilo se přes 50 velkých pytlů a našly se i „skvosty" v podobě starého nábytku, kancelářských židlí, fénu a nespočetného množství starých škrpálů. Veškerý svoz odpadu pak v pondělí zajistilo město Bojkovice a všem zúčastněným, kteří měli zájem, byl poslán diplom nejlepšího uklízeče/uklízečky. Všem, kteří se s námi do této akce zapojili, děkujeme, a věříme, že příští rok si za odvedenou práci jako odměnu společně opečeme špekáček. Lovu odpadu zdar!

Vaši Světlovánci

Ateliér IM připravuje k vydání regionální publikace

Každá oblast, region, má své významné etnické celky a osobnosti. Dnes si troufáme říci, že mnoho záleží na blízkosti kulturního centra, aby se o jejich významu a vlivu mluvilo více veřejně, aby se stali známými obecně. Pokud bychom mohli mluvit o zásadním postřehu, ten spočívá v tom, jak vlivné, mnohdy však pouze úřední osoby, rozhodnou.

Při vzniku našeho nakladatelství jsme si vypůjčili slogan od přírodovědců a říkáme, že zachraňujeme ohrožené druhy. V tomto případě se jedná o regionální, nyní již těžko dostupnou literaturu. Šlo o osobnosti politických vězňů padesátých let, o významné vědce, jako byl Antonín Václavík, geniálního malíře Františka Peňáze, jehož dílo je stále nedoceněno či osobnost Jana Ant. Bati, jehož tzv. „spor s nevlastním bratrem Tomášem" je pouhým výmyslem lidí, kteří se na základě jejich světových úspěchů toužili dostat dále ve své kariéře" – samozřejmě bez ideálu a cíle.

Humoresky ze života cigánů a pytláků na Luhačovicku a Bojkovicku

Něco podobného se odehrálo také s P. Františkem Müllerem, jehož dílu jsme již věnovali mnoho pozornosti a tiskových stran a dnes jsme rádi, že muzeum v Bojkovicích zachovalo tolik dokladů. Musíme jmenovat knihovnici Zdenku Maňasovou, která pro nás vždy patřičné podklady obstarala. Muzeum Bojkovska nám poskytlo k vydání titul Humoresky ze života cigánů a pytláků na Luhačovicku a Bojkovicku, ve kterých P. František Müller zaznamenal příběhy cigánů, kteří se do Evropy rozšířili v 15. století zřejmě z Indie a živili se hadačstvím, vymáháním almužen a krádežemi. Ve srovnání s německými zeměmi byli v Čechách vždy přijímáni poměrně vlídně. Kruté, dlouhodobé a systematické pronásledování Cikánů nastává až po třicetileté válce a vrcholí za vlády Leopolda I. a Karla VI. na přelomu 17. a 18. století. V roce 1688 jsou Cikáni vypovězeni ze země, v dalších letech postupně prohlášeni za psance, jejich život měl menší cenu než život divoké zvěře. Zmírnění pronásledování přináší až osvícenství za vlády Marie Terezie a Josefa II. Stát začíná uplatňovat snahy o asimilaci, o splynutí Cikánů s ostatním obyvatelstvem.

Cikáni však dále vedli potulný a kočovný život. Někteří Cikáni vykonávali úspěšně zejména práce kotlářů (kelderari) nebo koňských handlířů (lovari). Výrazným rysem romského etnika je jejich vřelý vztah k hudbě a často obdivuhodné hudební nadání. Samostatné Československo po roce 1918 přináší pro Cikány momenty kladné i záporné, v období německé okupace prožili Cikáni kruté pronásledování. Protektorátní správa je od srpna 1942 svážela do Letů u Hodonína, (u Boskovic) a dále do Osvětimi a Osvětimi II. – Březinky. Odtud se jich vrátila jen nepatrná část. Drtivá většina romského obyvatelstva žijícího dnes na území Čech pochází ze Slovenska, kde pronásledování v době války nebylo zdaleka tak důsledné.

Paměti porodní báby a další příběhy nejen z Kopanic

Jsem porodní asistentka. Podle dnešního úředního názvu ženská sestra. Pro Bojkovjany babka Vašinová. Rozená Sojová, a když jsem byla mladá, všude mne nazývali Sojka. Takto začínal článek Paměti porodní báby, s podtitulem Jak se rodilo před sto lety, který byl otištěný v Magazínu Právo v loňském roce. Zajímavé povídání porodní asistentky Julie Vašinové se setkalo u čtenářů s mimořádným ohlasem a později rozšířené o další příběhy bylo vydáno jako e-kniha. Autorem je bojkovský rodák Petr Vašina, který ve svých vyprávěních zachytil příběhy vlastních předků včetně vyprávění matky, svého času porodní báby, osobní vzpomínky a také obrázky z dějin našeho kraje.

Několik slov pana Vašiny, které jsou zároveň odpovědí na otázku, proč sepsal tyto paměti: *Každý máme svůj osobní pravěk. Čas, kdy jsme ještě nebyli na světě. Kdy už ale žili své životy naši předkové. Jejich životy jsou naše kořeny, z nich máme své životy a v jejich jednání můžeme najít předobraz našeho počínání i našich osudů. Já jsem měl to štěstí, že jsem uměl naslouchat, když vzpomínali na svůj život…*

Ateliér IM připravuje vydání obou titulů, knihy poutavého vyprávění z pera Petra Vašiny s názvem Paměti porodní báby a další příběhy nejen z Kopanic, a reedici humoristických příběhů P. Františka Müllera s názvem Humoresky ze života cigánů a pytláků na Luhačovicku a Bojkovicku.

Irena Voštová, Peter Kopsa, Ateliér IM

Z liturgického kalendáře

23. duben – SVATÝ VOJTĚCH

Druhý pražský biskup pocházel z roku Slavníkovců, působil v českých zemích v době krize českého státu, kdy docházelo k soupeření Přemyslovců a Slavníkovců. Díky své nepřítomnosti v Čechách se vyhnul smrti při vyvraždění Slavníkovců v Libici v roce 995. Nakonec zahynul násilnou smrtí během misijního pobytu u pohanských Prusů.

24. duben – SVATÝ JIŘÍ

Sv. Jiří je jeden z patronů našeho kostela, voják v Kappadokii, pro víru byl popraven císařem Diokleciánem.

29. duben – SVATÁ KATEŘINA SIENSKÁ

Poblíž svého rodiště v Sieně založila ženský klášter, po vypuknutí papežského schizmatu odešla do Říma a obhajovala jednotu církve.

1. květen – SVATÝ JOSEF, DĚLNÍK

Svátek sv. Josefa dělníka ustanovil v roce 1955 papež Pius XII. jako odkaz ke křesťanskému smyslu práce.

3. květen – SVATÝCH FILIPA A JAKUBA

Apoštolové, kteří pro víru zahynuli tragickou smrtí. Filip zemřel po kamenování na kříži a Jakub byl svržen z chrámové hradby.

6. květen – SVATÝ JAN SARKANDER

Jan Sarkander byl slezský rodák, který v době třicetileté války působil v Holešově, během českého stavovského povstání byl obžalován moravskými evangelickými stavy ze zrady, zemřel v Olomouci na následky krutého mučení.

13. květen – SLAVNOST NANEBEVSTOUPENÍ PÁNĚ

Čtyřicet dní po svém vzkříšení vstoupil Ježíš Kristus z Olivetské hory na nebesa.

20. květen – SVATÝ KLEMENT MARIA HOFBAUER

Rodák z Tasovic je velkou osobností historie Evropy přelomu 18. a 19. století. Svým počínáním ovlivnil jednání Vídeňského kongresu, jenž řešil mezinárodní uspořádání Evropy po napoleonských válkách. Zasadil se o zrušení dekretů Josefa II., které potlačovaly římskokatolickou církev.

23. květen – SLAVNOST SESLÁNÍ DUCHA SVATÉHO – LETNICE

Touto slavností končí doba velikonoční.

30. květen – SLAVNOST NEJSVĚTĚJŠÍ TROJICE

Nejsvětější Trojici je zasvěcena kaple ve Bzové.

3. červen – SLAVNOST TĚLA A KRVE PÁNĚ

Jedná se o oslavu eucharistie s přítomným Ježíšem. Svátek byl zaveden již ve 13. století papežem Urbanem IV. po zázraku v Bolseně, kdy pražskému knězi Petrovi začala hostie během proměňování krvácet.

Život ve farnosti

Všudypřítomná koronavirová opatření zasahují také do dění farnosti. Dezinfekce, respirátory a roušky se staly samozřejmostí stejně jako například vynechání pozdravení pokoje. Při bohoslužbách je zakázán hromadný zpěv, počet osob v kostele je omezen pouze na 10% kapacity kostela – v případě kostela sv. Vavřince a sv. Jiří se mše smí účastnit pouze 30 lidí, kteří se na nedělní bohoslužbu předem telefonicky objednají. Ve všední den objednání není nutné. Před Velikonoci se rovněž nesmělo konat hromadné zpovídání, věřící ale mohli k vyznání hříchů využít půlhodinu před každou mší. Smutně působil pohled na hrstku věřících v našem chrámu, kteří přišli do kostela během velikonočního třídení, jež je považováno za jedno z nejdůležitějších období v životě křesťanů. I přes všechna omezení měl každý z věřících možnost aspoň jedenkrát během velikonočních obřadů kostel navštívit. Bylo pamatováno na to, aby se všichni věřící mohli vystřídat. Ti, kteří zrovna nemohli v kostele být přítomni osobně, mohli sledovat dění při bohoslužbě prostřednictvím video přenosu na youtube kanále farnosti. Tam jsou rovněž přenášeny pravidelné nedělní mše. Informace o dění ve farnosti lze sledovat také na nových webových stránkách *https://www.farnost-bojkovice.cz*.

V roce 2020 bylo v naší farnosti pokřtěno 18 osob (8 hochů, 9 dívek a jedna dospělá žena), uskutečnilo se 5 svateb a navždy jsme se rozloučili s 24 farníky (6 muži a 18 ženami). Hodiny náboženství navštěvovalo 64 dětí (10 bylo z okolních farností). V září přistoupilo 17 dětí k 1. sv. přijímání. Letošní tříkrálová sbírka vynesla v Bojkovicích 36 528 Kč. Při březnové sbírce na potřeby farnosti se vybralo 20 600 Kč. Všem dárcům Pán Bůh zaplať. Část vybraných prostředků byla použita na opravu pokaženého kotle v kostele.

Rok 2021 je rokem sv. Josefa, až do 8. 12. 2021 mohou věřící získat plnomocné odpustky při splnění 4 podmínek: svátost smíření, svaté přijímání, modlitba na úmysl svatého otce a zřeknutí se jakéhokoliv hříchu.

Eva Hamrlíková

Společenská kronika

Odešli z našich řad

Zdenka Cahlová, 76 let, Bojkovice
Břetislav Heja, 45 let, Bojkovice
Josefa Jakešová, 75 let, Bojkovice
Jiří Jančář, 76 let, Bojkovice
Zdeněk Kafka, 54 let, Bojkovice
Jiřina Mazáčová, 91 let, Bzová
Eliška Polanská, 90 let, Bojkovice
Jaromíra Skopalová, 81 let, Přečkovice
Věra Šálová, 72 let, Bojkovice
Eliška Vašátová, 88 let, Bojkovice
Anna Váverková, 73 let, Bojkovice
František Zábranský, 82 let, Bojkovice

Vzpomínáme

Tvůj hlas se vytratil, milý úsměv vítr vzal.
Odešla jsi, maminko, neznámo kam.
Jen vzpomínka krásná na tebe zůstala nám.
V neznámý svět odešla jsi spát, zaplakal každý,
kdo tě měl rád.
Dne 24. března 2021 uplynul jeden rok, co nás navždy opustila naše drahá manželka, maminka a babička paní Zdeňka TORIŠKOVÁ.
Děkujeme za to, že jsi byla, za každý den, který jsi s námi žila.
S láskou vzpomínají manžel Stanislav, dcera Zdenka a syn Stanislav s rodinami

Dny, týdny i roky plynou,
ale nezacelí tu ránu bolestivou.
Už nevzbudí tě slunce ani krásný den,
na tichém hřbitově sníš svůj sen.
Ta rána v srdci stále bolí a zapomenout nedovolí.
Dne 6. dubna 2021 uplynuly 2 roky, co navždy odešla od svých nejbližších naše drahá maminka, babička a prababička paní Jitka POLANSKÁ.
S láskou a vděčností vzpomínají synové Ivo, Radek, Pavel a Vladimír se svými rodinami

Čas plyne jako voda, zapomenout se však nedá.
Dne 8. dubna 2021 uplynul smutný rok, kdy od nás navždy odešel drahý manžel, tatínek, dědeček a pradědeček pan Josef HODULÍK.
S láskou a vděčností vzpomínají manželka a dcery Eva a Jarmila s rodinou

Dne 19. dubna 2021 uplynul rok ode dne, kdy nás v 58 letech věku náhle opustil pan Jaromír KOLÁŘ, rodák z Komně, který dlouhá léta vykonával práci školníka na Základní škole T. G. Masaryka v Bojkovicích.
Věnujme mu společně tichou vzpomínku.
Maminka a bratři s rodinami

Kdo lásku a dobro dával, neodešel, v našich srdcích žije dál.
Dne 7. května 2021 uplyne 15 let, co nás navždy opustil pan Josef JEHLIČKA.
S láskou a úctou vzpomínají děti s rodinami

Odešels tiše jako když hvězda padá,
zůstala bolest, která neuvadá.
V neznámý svět šel jsi spát, zaplakal každý, kdo tě měl rád.
Proč ptáme se, ptáme se znovu,
když přicházíme ke tvému hrobu.
Dne 8. května 2021 vzpomeneme 25. výročí úmrtí našeho drahého syna Ríši KAFKY z Krhova.
Vzpomínají otec a sestra Petra s rodinou

Dne 25. května 2021 vzpomeneme druhé výročí od úmrtí paní Marie HUDEČKOVÉ.
Kdo jste ji znali, vzpomeňte s námi.
Vzpomíná dcera Jarmila s přítelem, vnuk Igor a vnučka Michaela s rodinami

Vím, že v nebi žiješ dál, ale i tak nám tady na zemi chybíš.
Dne 16. června 2021 uplyne jeden rok od doby, co nás navždy opustil milovaný manžel, tatínek, dědeček a bratr pan Antonín KALUP.
Děkuje manželka Jarmila a děti s rodinami

Máte-li zájem o zveřejnění ve společenské kronice, kontaktujte Zdenku Maňasovou osobně v Knihovně Muzea Bojkovska nebo elektronicky na adrese *zdenka.manasova@muzeumbojkovska.cz*. Bližší informace na tel. 736 210 710. Dle zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů a s ohledem na stanovisko Úřadu pro ochranu osobních údajů č. 2/2004 je potřebný váš souhlas.

Distribuční místa Naše Bojkovsko

Zpravodaj města je možné zakoupit na těchto prodejních místech:

- **Blok, spol. s r.o., čerpací stanice Bojkovice**
- **Muzeum Bojkovska, p.o., informační centrum**
- **K&K Primka Pitín**
- **Knihovna Muzea Bojkovska**
- **Městská knihovna v Bojkovicích**
- **Místní knihovna v Nezdenicích**
- **Obecní knihovna Bzová**
- **Obecní knihovna Přečkovice**
- **Trafika Bojkovice**

NAŠE BOJKOVSKO
periodický tisk územního samosprávného celku.
Vydává Město Bojkovice, Sušilova 952, 687 71 Bojkovice, IČO 00290807, redakce Muzeum Bojkovska, řídí redakční rada ve složení Tomáš Hamrlík, Zdenka Maňasová, Dagmar Peřestá, Eva Reginářová, Zdeněk Ogrodník st., Petr Viceník, odpovědná redaktorka Zdenka Maňasová. Reg. číslo MK-ČR E 13132. ISSN 2571-2446. Náklad 800 ks. Sazba, osvit a tisk dot. DesignStudio s.r.o., Za Otýlií 2872/18, 370 01 České Budějovice. Vychází jako dvouměsíčník. Vydáno k 28. 4. 2021.

Redakce si vyhrazuje právo krátit a upravovat příspěvky. Uvedené příspěvky nemusejí nutně vyjadřovat stanoviska vydavatele. Děkujeme za pochopení.

Uzávěrka příštího čísla je 7. 6. 2021.

V rámci rychlejšího a operativnějšího zpracování zpravodaje Naše Bojkovsko můžete své příspěvky zasílat e-mailovou poštou na adresu *zdenka.manasova@muzeumbojkovska.cz*, případně doručit datový nosič do Muzea Bojkovska. Bližší informace na tel.: 736 210 710.

Topná sezóna je sice u konce, ale začíná nešvar jarních dní, pálení porostů

Členská základna Sboru dobrovolných hasičů v Bojkovicích v roce 2021 čítá 92 příspěvkových členů a 33 členů mládeže do 18 let. V zásahové jednotce aktivně působí 34 členů, z toho je 8 velitelů družstva, 7 strojníků a 19 hasičů, z toho 2 zdravotníci a 2 technici. Dne 8. března se členové sboru rozloučili a uctili památku zesnulého bratra Zdeňka Kafky, který ve sboru působil více než 40 let.

V rámci organizace Jednotek požární ochrany České republiky je naše jednotka zařazena do kategorie JPO II/2 s výjezdovým časem do 5 minut. Tak tomu bylo v lednu v obci Pitín, tak i v půlce února, kdy jednotka byla povolána v ranních hodinách k požáru komína rodinného domů v Bojkovicích. Průzkumem termokamerou byla monitorována teplota komínu, spalinových cest a topeniště, které následně bylo vymeteno. Na místě události zasahovaly HZS Uherský Brod a místní JSDHO Bojkovice.

V březnu samostatně jednotka Bojkovic zakročila u technické pomoci při odstranění spadlého stromu přes komunikaci poblíž obce Žítková. Pomocí motorové pily a technických prostředků byla komunikace zprůjezdněna a jednotka se vrátila zpět na základnu. K velmi náročnému zásahu byla bojkovická jednotka povolána ve spolupráci se HZS Uherský Brod k transportu 230kilogramové osoby ze 4. patra panelového domu v Bojkovicích. Osoba byla předána Záchranné službě Zlínského kraje k převozu do nemocnice. Týden poté byla opět jednotka povolána k akutní záchraně osoby z výšky po úrazu elektrickým proudem ve Čtvrti 1. máje. Jednotka na místo dorazila tři minuty od vyhlášení poplachu a provedla předlékařskou pomoc a zajistila pacienta na transport. Zraněný muž se nacházel ve 3. podlaží stavebního lešení. S pomocí HZS Uherský Brod byl muž snesen z lešení a předán zdravotnické záchranné službě k dalšímu ošetření a odvozu do nemocnice.

Poslední březnový týden jednotka uskutečnila hašení požáru polního porostu trávy o rozsahu 30x15 metrů v obci Pitín. Z důvodu špatné dostupnosti vozidel je travnatý porost uhašen pomocí jednoduchých hasebních prostředků. Na místě události zasahovaly rovněž HZS Slavičín a místní SDH Pitín. V následujících dnech byla jednotka Bojkovic vyslána s oběma cisternami do obce Nezdenice k požáru

polního porostu poblíž železničního vlakového nádraží. Rozsah požářiště 50x20 metrů, na kterém zasahovali také HZS Uherský Brod s dvěma cisternami a místní SDH Nezdenice. Bližší informace o pálení travnatého porostu, klestí naleznete na webových stránkách HZS Zlínského kraje. www.hzscr.cz. Hlášení se nikdy neoznamuje na tísňových linkách!!!

Každoroční stavění máje bude realizováno členy SDH na Tillichově náměstí.

Za SDH kronikář Leoš Marek

U hypotéka

VŠE VYŘÍDÍTE NA POBOČCE

Půjčte si u nás na koupi nové nemovitosti nebo refinancujte svou stávající hypotéku.

O kompletní vyřízení vaší hypotéky se postaráme přímo na naší pobočce v Uherském Brodě.

UniCredit Bank Expres, Masarykovo nám. 101, Uherský Brod
tel.: 955 964 666 | www.unicreditbank.cz

Banka pro všechno, na čem záleží. | UniCredit Bank Expres

Toto sdělení slouží pouze pro informační účely a není návrhem na uzavření smlouvy.

KAMENICTVI
ANDRYSIK
Rodinná firma s tradicí

tel: 733 551 777

VYUČEN V OBORU KAMENÍK www.kamenictvi-andrysik.cz

Jsme rodinná firma, která se zabývá výrobou a montáží pomníků a veškerými kamenickými pracemi.

- DVOJHROBY, JEDNOHROBY, URNOVÉ HROBY
- KRYCÍ DESKY, OBRUBY, BETONOVÁNÍ ZÁKLADŮ
- SEKÁNÍ PÍSMA, ZLACENÍ A STŘÍBŘENÍ, PÍSKOVÁNÍ PÍSMA (PŘISEKÁME JAKÝKOLIV STYL PÍSMA PŘÍMO NA HŘBITOVĚ)
- HŘBITOVNÍ DOPLŇKY - VÁZY, LAMPY, KŘÍŽE, FOTO NA POMNÍKY, URNY
- GRILOVACÍ DESKY Z LÁVOVÉHO KAMENE

AKČNÍ NABÍDKA KRYCÍCH DESEK - JARNÍ SLEVY

VZORKOVÁ PRODEJNA UHERSKÝ BROD ul. 26. DUBNA 1101 , u Družby

Jarní velikonoční stezky DDM pro děti

Foto: Lenka Hráčková Sudniková

Mateřská škola a Velikonoce

Morena na Tillichově náměstí

Ukliďme Česko. Ukliďme cyklostezku do Krhova

Foto: Barbora Jurásková, Eva Hamrlíková

9 772571 244008 >